

รายงานการประชุม
คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.)
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙
วันศุกร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๖.๐๐ - ๑๙.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมโรงแรมเดอ คิตา บรีนซส บุรีรัมย์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

รายชื่อคณะกรรมการที่เข้าร่วมประชุม

๑. นายวิเชียร จันทรโณทัย	ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา/หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (ประธาน ฯ)
๒. นายเสรี ศรีหะไตร	ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์
๓. นายนาวิศักดิ์ จรรยาเจริญ	แทนผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ
๔. นายธนยศ แสนสุขใส	แทนผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์
๕. นายรัชพล ตระหนักยศ	ประธานหอการค้ากลุ่มจังหวัด ฯ
๖. นายสมศักดิ์ ศรีบัวรอด	ประธานสภาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ฯ
๗. นายอัสนีย์ เขาวัวทิน	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดนครราชสีมา
๘. นายไชยยศ วิทยา	แทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัดสุรินทร์
๙. นายสิงห์ชัย ผ่องบุรุษ	แทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัดบุรีรัมย์
๑๐. นายธีระ วรพันธุ์	แทนผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๑๑. นายธวัชชัย เหล่าพิรุฬห์	พาณิชย์จังหวัดนครราชสีมา
๑๒. นายณัฐนาท สันทัดพร้อม	แทนเกษตรจังหวัดนครราชสีมา
๑๓. นายกฤษ หนีบุญกิจ	ผู้แทนหอการค้ากลุ่มจังหวัด ฯ (จ.นม.)
๑๔. นายไพสิทธิ์ ปิติทรงสวัสดิ์	ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ฯ (จ.นม.)
๑๕. นายวัชร กลินทะ	ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (จ.นม.)
๑๖. นางประไพศรี วัฒนสาครกุล	แทนเกษตรจังหวัดชัยภูมิ
๑๗. นายวรเทพ เด่นวงศ์	แทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
๑๘. นายภูติส ศิริภานุกัก	แทน ผู้แทนหอการค้ากลุ่มจังหวัด ฯ (จ.ชย.)
๑๙. นายสุทธิศักดิ์ พรหมบุตร	พาณิชย์จังหวัดบุรีรัมย์
๒๐. นายวีระวัฒน์ ศรีสม	แทนอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์
๒๑. นายชาติชาย ศรีชนะนอก	แทนเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์
๒๒. นางเสียงรัตน์ กীরติมาส	ผู้แทนหอการค้ากลุ่มจังหวัด ฯ (จ.บร.)
๒๓. นายธีระศักดิ์ ธีระวานิชย์	ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ฯ (จ.บร.)
๒๔. นางลักขณา บุญนำ	รักษาราชการแทนพาณิชย์จังหวัดสุรินทร์
๒๕. นายวรรณเวทย์ ศิวารัตน์	อุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์
๒๖. นางกรรณิการ์ พลบูรณ์ศรี	แทนเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๒๗. นาราชนีย์ ช่างชัย	แทนพัฒนาการจังหวัดสุรินทร์
๒๘. นายสทิส สิทธิมณีวรรณ	แทนท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุรินทร์

๒๙. นายประยุทธ์ เขียวหวาน

ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดฯ (จ.สร.)

รายชื่อคณะกรรมการที่ไม่เข้าประชุม

๑. ประธานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หอการค้าไทย
๒. ประธานสภาอุตสาหกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๓. ประธานเขตพื้นที่สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
๔. พาณิชย์จังหวัดชัยภูมิ
๕. อุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา
๖. อุตสาหกรรมจังหวัดชัยภูมิ
๗. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา
๘. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์
๙. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

๑๐. ดร. ถวัลย์ มานะธัญญา

ผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๑. นายทวิสันต์ โฉมมานุรักษ์

ผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๒. นายชุมนท์ ศิริศิริโกศล

ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (จ.นม.)

๑๓. นางสาววิรินทร์ สราญจิต

ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (จ.นม.)

๑๔. นายสวัสดิ์ มังกรวัฒน์

ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (จ.นม.)

๑๕. นายชาญกิจ นานาประสงค์

เลขาธิการสภาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

๑๖. นายมนตรี ดำรงมงคลกิจ

ผู้แทนหอการค้ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จ.บร.)

๑๗. นายพัชรพล เพชรรัตน์

เลขาธิการหอการค้ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

๑๘. นายเกรียงศักดิ์ ปาลีคุปต์

ผู้แทนหอการค้ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จ.สร.)

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางรุ่งทิพย์ บุกขุนทด

ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครราชสีมา

๒. นางปณิตดา ภูเจริญศิลป์

หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสุรินทร์

๓. นายพรเชษฐ์ แสงทอง

หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดบุรีรัมย์

๔. นายโชคชัย ศรีหิรัญรัตน์

แทนท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา

๕. นายศิริฤทธิ ศรีบุญเรือง

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุรินทร์

๖. นายธีระวิทย์ แผงศรี

แทนหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดชัยภูมิ

๗. นายชอบ สร้อยจิตต์

แทนท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครราชสีมา

๘. นางอังศุณีชฎา ศิริพลวัฒนา

แทนผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ๕

๙. นายเชวงศักดิ์ มานวงศ์

ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีนครราชสีมา

๑๐. นายเฉลิม ราชอาภา

ผู้อำนวยการสำนักการประปาเทศบาลนครนครราชสีมา

๑๑. นางสาวอุบลรัตน์ บุญประสาทสุข

รองประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา

๑๒. นายชัยภัทร สรรายูเพ็ญ

สมาคมมันสำปะหลัง (วิทยากร)

๑๓. นายนิกร ภูมิแสนโคตร

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักพัฒนาเศรษฐกิจฯ

๑๔. นายวีระพงษ์ สว่างศิริทิพย์

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สนจ.สร.

๑๕. นายรัฐนนท์ ไชยสิทธิ์

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สนจ.นม.

๑๕. นายรัฐนนท์ ไชยสิทธิ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สบจ.นม.
๑๖. นายชัยวัฒน์ บวบกระโทก	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ สบง.กษ.นม.
๑๗. นายธฤชณู ขจรโกวิทย์	ประธานเครือข่ายธุรกิจจังหวัดนครราชสีมา
๑๘. นายธนพัทธ์ชาติปฏิมาพงษ์	เลขาธิการหอการค้าจังหวัดนครราชสีมา
๑๙. นายสิทธิผล สุทธิศักดิ์ภักดี	เลขาธิการหอการค้าจังหวัดชัยภูมิ
๒๐. นางสาวลัญจนา เนียมสาคร	ผู้อำนวยการหอการค้าจังหวัดนครราชสีมา
๒๑. รศ.สุเมธ แก่นมณี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๒๒. นายเกรียงศักดิ์ ภูศรีโสม	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๒๓. นางสาวสรินญา ลัทธิดีระสุวรรณ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๒๔. นางสาวจิระนันท์ เข็มขันธุ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๒๕. นางสาวกนกพร จรนุรมย์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๒๖. นางพรทิพย์ ยุทธวาริชัย	หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ฯ สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ฯ
๒๗. นายสันติชัย กฤษณสุวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ฯ
๒๘. นางสาวโชติรส มีอานาจ	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ฯ
๒๙. นางสาวอิสริยา เคียงวิมลรัตน์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ฯ
๓๐. นางสาวณัฐวรรณ หลงศรี	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
๓๑. นางสาวทองคำ รักวงษ์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
๓๒. นายธนวัฒน์ หยิบกระโทก	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

เมื่อที่ประชุมพร้อมแล้ว นายวิเชียร จันทรโณทัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา /หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประธานในที่ประชุม ได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการระเบียบวาระประชุม ดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑

เรื่อง ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ประธาน
ผู้ว่าราชการจังหวัด
นครราชสีมา

ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณคณะกรรมการที่มาจากจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ รวมทั้งจังหวัดนครราชสีมาที่มาร่วมประชุม กรอ. กลุ่มจังหวัดในวันนี้

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒

เรื่อง รับรองรายงานการประชุม ฯ ครั้งที่แล้ว

นางพรทิพย์ ยุทธวาริชัย
ฝ่ายเลขานุการฯ

(ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕)
- ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ณ โรงแรมวี วัน โฮเทล จังหวัดนครราชสีมา มีทั้งหมด ๓๐ หน้า ซึ่งมีวาระที่เสนอเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ จำนวน ๗ เรื่อง

- เรื่องที่ ๑ การยกระดับสนามบินบุรีรัมย์ให้เป็นสนามบินศุลกากร เสนอโดยจังหวัดบุรีรัมย์
- เรื่องที่ ๒ การยกระดับด้านชายแดนและจุดผ่อนปรน ช่องสายตะกูให้เป็นจุดผ่านแดนถาวร เสนอโดยจังหวัดบุรีรัมย์
- เรื่องที่ ๓ การช่วยเหลือเกษตรกร กรณีที่ข้าวมีคุณภาพต่ำ เสนอโดยจังหวัดบุรีรัมย์
- เรื่องที่ ๔ การช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง เสนอโดยจังหวัดบุรีรัมย์
- เรื่องที่ ๕ การแก้ไขปัญหาราคามันสำปะหลังตกต่ำ เสนอโดยจังหวัดนครราชสีมา
- เรื่องที่ ๖ โครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษ Cluster ข้าวหอมมะลิ เสนอโดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (จ.ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และมหาสารคาม
- เรื่องที่ ๗ โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโลกของช้าง เสนอโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์
- และได้รับเกียรติจากท่านยุทธศักดิ์ สุภสร ผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มาบรรยายพิเศษในหัวข้อ “การท่องเที่ยวชุมชน”

ประธาน
ผู้ว่าราชการ
จังหวัดนครราชสีมา

นำเรียนที่ประชุมได้พิจารณาและแก้ไข หากไม่มีท่านใดแก้ไขถือว่าที่ประชุม
ให้การรับรอง

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุม กรอ. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ระเบียบวาระที่ ๓
ฝ่ายเลขฯ ฯ

เรื่อง เพื่อทราบ

เรื่องการรณรงค์โครงการ “แบ่งน้ำใช้ ปันน้ำใจผู้ภัยแล้ง” โดยหอการค้าจังหวัดนครราชสีมา

หอการค้าจังหวัด
นครราชสีมา

โครงการแบ่งน้ำใช้ ปันน้ำใจผู้ภัยแล้ง หอการค้าจังหวัดนครราชสีมา ได้รณรงค์ ๓
แนวทาง คือ

๑. ลดการใช้น้ำประปาในเมือง
๒. ลดการใช้น้ำประปาเพื่อการเกษตร
๓. ลดการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศ

กิจกรรมต่างๆ ในการรณรงค์ สำหรับการรณรงค์การใช้น้ำในเมือง ตกลงกันว่าให้มีการใช้น้ำลดลงเดือนละ ๑๐ % ในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะสอดคล้องกับโครงการของการประปาส่วนภูมิภาค ให้แต่ละครอบครัว ลดการใช้น้ำลง ๑๐ % ซึ่งในการรณรงค์ดังกล่าวจะมีส่วนลดเป็นกรณีพิเศษ ถ้ามีการใช้น้ำประปาลดลง ๑๐๐ บาทต่อรอบปี หอการค้าจังหวัดนครราชสีมาจึงขอความร่วมมือมาซึ่งทุกภาคส่วนช่วยกันรณรงค์กิจกรรมดังกล่าว

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔

เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ เรื่องโครงการ (Proposal) ของศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัด (ROC)

โดยมหาวิทยาลัยขอนแก่น

รองศาสตราจารย์สุเมธ
แก่นมณี (ผู้แทน มข.)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นโดย ROC ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ได้มีการประชุมร่วมกัน เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ซึ่งที่ประชุมขอให้มหาวิทยาลัยขอนแก่น จัดทำโครงการให้กับภาคเอกชน ROC มหาวิทยาลัยขอนแก่นจึงได้นำเสนอโครงการเรื่องของห่วงโซ่อุปทานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ เชื่อมโยง สปป.ลาว เวียดนาม จีน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของภาคราชการ ๕ ยุทธศาสตร์ สอดคล้องกับภาคเอกชน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์หอการค้ากลุ่มจังหวัด หอการค้าภาค และยุทธศาสตร์สภาอุตสาหกรรม และเรื่องนี้ได้ผ่านการประชุมระหว่างผู้แทนสภาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด/จังหวัด หอการค้ากลุ่มจังหวัด/จังหวัด และมหาวิทยาลัยขอนแก่น ไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเรื่องดังกล่าวรัฐบาล ได้ให้ความสำคัญกับภาคเอกชน นายกรัฐมนตรีได้ประชุม ก.น.จ. เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ขอให้มหาวิทยาลัยขับเคลื่อนแผนจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยกำหนดให้ภาคเอกชนเป็นผู้นำในการพัฒนาเศรษฐกิจและให้มีการวิจัยสนับสนุนในด้านต่างๆ ทำให้ต้องมีการประชุมกันเกี่ยวกับโครงการนี้ หลักการเหตุผลเพื่อต้องการให้จังหวัดเล็กๆ ดึงความเจริญเติบโตเข้าไป จังหวัดใหญ่ก็จะพยายามดึงความเจริญเติบโตของจังหวัดเล็ก แต่สิ่งที่พบคือ ไม่เป็นไปตามที่ต้องการ ต่างฝ่ายจะขับเคลื่อนเศรษฐกิจของตนเองกันต่อไป มีความเชื่อมโยงการเจริญเติบโตกันน้อยมาก ขาดความเชื่อมโยงกับภาคเอกชน ทำให้ต้องมาศึกษาห่วงโซ่อุปทานกัน เพื่อการเพิ่มมูลค่าเพิ่มของกลุ่มจังหวัด เพราะการเชื่อมโยงส่วนใหญ่เป็นการเชื่อมโยงของภาคเอกชน ภาครัฐก็มีหน้าที่ทำ ขบวน หัวรถจักรก็คือภาคเอกชน ปัจจุบันเราพบว่าไม่เชื่อมต่อกัน ทั้งนี้ เพราะการเชื่อมโยงในการผลิตหลักยังไม่เกิดขึ้นระหว่างภาคเอกชนด้วยกัน ในขณะที่เดียวกันเราก็มุ่งเน้นในการส่งออกในรูปแบบการค้า แต่สิ่งที่พบในการส่งออก คือจังหวัดที่เป็นชายแดน แม้จังหวัดที่ไม่เป็นชายแดนก็มีการส่งออกด้วย ซึ่งสิ่งที่พบส่วนใหญ่เป็นสินค้าการผลิตนอก final produce ไม่มีการผลิตเป็นสินค้าขั้นปฐมภูมิ ตรงนี้ทำให้เกิดห่วงโซ่ เราจึงต้องมีการศึกษาทั้งภาคสนามและข้อมูลจากเอกสาร ข้อมูลจากการปฏิบัติจากการสัมภาษณ์ผลการศึกษาของกรมการค้าภายในเชื่อมโยงการส่งออกผลผลิตของจังหวัด ผลผลิตมวลรวมของแต่ละจังหวัดจากมากไปหาน้อยเป็นแนวทางให้สภาจังหวัดกลุ่มจังหวัด หอการค้านำไปใช้ประโยชน์ในการทำธุรกิจที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาครัฐและเอกชน และให้ผู้ประกอบการในภาคเอกชนได้พิจารณาต่อไป ซึ่งจะเป็นแนวทางในการวางแผนให้ภาคราชการยกระดับผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดแต่ละจังหวัด และที่สำคัญจะทำให้กลุ่มจังหวัดบรรลุผลของการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดในทางปฏิบัติมากขึ้นในอนาคต สิ่งที่จะเกิดขึ้นต้องได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชนก็คือ สภาอุตสาหกรรม หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีโครงสร้างเพิ่มเติมในการบริหารจัดการในรูปแบบห่วงโซ่อุปทาน จึงมีความเห็นว่า ในรูปแบบสภาอุตสาหกรรม หอการค้า ภาคเอกชนนั้นจะต้องมีความเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในรูปแบบ การทำงาน ขึ้นตอนต่างๆ

ฝ่ายเลขานุการ

(นางพรทิพย์ ยุทธวาริชัย)

เนื่องจากเป็นข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทย ในการเสนอโครงการไปยัง กระทรวงมหาดไทยภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งจะต้องเป็นมติที่ประชุม กรอ. กลุ่มจังหวัด ซึ่งวันนี้อาจารย์จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยศุภชัย ROC ได้เสนอโครงการ การศึกษาห่วงโซ่อุปทานภายในจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ และที่เชื่อมโยง สปป. ลาว กัมพูชา เวียดนามและจีน ผ่านชายแดนกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ เป็นแนวทางเพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ โครงการจึงต้องขอความเห็นชอบ จากคณะกรรมการ กรอ. ทุกท่าน

ประธาน

ที่น่าสนใจ ก่อนที่จะพูดถึงสภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า มีบทบาทอย่างไร ในอนาคต ที่ทำให้กลุ่มจังหวัดบรรลุผลในการรวมกลุ่มจังหวัด จากทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ สาเหตุหนึ่งของการรวมกลุ่มจังหวัด เวลาทำงานหรือการจัดทำโครงการ บางครั้งไม่ สะท้อนถึงกลุ่มจังหวัด ทฤษฎีที่ยกขึ้นมา ผมเห็นด้วยว่า การที่จังหวัดใหญ่จะดึงจังหวัด เล็กให้เกิดการเติบโตไปด้วย ซึ่งจากผลการศึกษาไม่เป็นไปตามนั้น อาจจะเป็นเพราะว่า การรวมกลุ่มของเรายังไม่เป็นไปตามหลักการ การรวมกลุ่มเป็นเรื่องที่ดีมาก แต่ที่ผ่าน มาการรวมกลุ่มจังหวัดไม่สามารถเหนี่ยวนำจากจังหวัดใหญ่ไปยังจังหวัดเล็กได้ อาจเพราะมีกระบวนการผิดพลาดในการทำงานของกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะกลุ่มจังหวัดเรา อาจจะเป็นทุกกลุ่ม กลุ่มจังหวัดทุกกลุ่มมีความคิดเห็นอย่างไร ณ วันนี้เหมือนกัน ประเด็นเวลาที่เราไปเสนองบประมาณจะมี ๒ ส่วน ส่วนที่หนึ่งเป็นงบประมาณของจังหวัด อีกส่วนหนึ่งจะเป็นของกลุ่มจังหวัด งบประมาณของกลุ่มจังหวัดเรามีการถูกทวงถามมา ไม่สะท้อนความเป็นกลุ่มจังหวัด มันก็คืองบประมาณของกลุ่มจังหวัดส่วนหนึ่งที่แยก ออกมาจากจังหวัด ลักษณะแบบไหนที่สะท้อนความเป็นกลุ่มจังหวัดผมอยากได้ รายละเอียด

รองศาสตราจารย์สุเมธ
แก่นมณี (ผู้แทน มข.)

งานวิจัยปี ๒๕๕๘ ประเด็นที่สำคัญ ซึ่งผมเองก็ทำงานกลุ่มจังหวัดมาพอสมควร จริงๆ แล้วความเชื่อมโยงอยู่ที่ภาคเอกชนการทำธุรกิจในรูปแบบของ Cluster ร่วมกัน คือความเชื่อมโยง ถ้ามองว่าความเชื่อมโยงจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ภาคเอกชนต้องมองเห็น การทำงานร่วมกัน จากหอการค้า สภาอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อที่จะหาโซ่ข้อต่อที่เชื่อมกัน สิ่งที่เรพบคือ สินค้าชั้นกลางไม่ได้ผลิตในพื้นที่ เท่าที่ควร หรือถ้ามีก็เป็นรายการสินค้าที่ใช้หรือขายต่อ เพราะฉะนั้นการขายสินค้าชั้น กลางเกิดประเด็นขึ้นมาว่าทำไมไม่เกิดความเชื่อมโยงพื้นที่ต่อพื้นที่ จังหวัดต่อจังหวัด ถ้าทำตรงนี้ภาคเอกชนก็ต้องมีเงื่อนไขว่าจะทำอย่างไร ถ้ามีปัญหาก็ต้องเสนอเข้ามาที่ กลุ่มจังหวัด (osm) เพื่อที่บรรจุกองการเข้าแผนทุกครั้งไป ทำอย่างนี้จะทำให้การ ขับเคลื่อนมีกิจกรรมทางธุรกิจที่เชื่อมโยงกัน

ประธาน

ฟังดูแล้วน่าสนใจ จะมีส่วนของภาคเอกชนและราชการ ถ้าภาคเอกชนจะสามารถ เทียบตำแหน่งแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ในห่วงโซ่อุปทาน ใช้งบของกลุ่มจังหวัด และให้กลุ่มจังหวัดเข้ามาสนับสนุน อธิบายได้ว่าเป็นกิจกรรมในเชิงโครงสร้างพื้นฐาน และไม่สามารถนำเงินของกลุ่มจังหวัดไปสนับสนุนห่วงโซ่ต่างๆ เหล่านี้ได้โดยตรง มันก็สามารถทำได้ เช่น จะผลิตอะไรระหว่าง โคราช บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์ ให้เป็น ห่วงโซ่กัน ทางภาคราชการสามารถไปต่อเติมได้ แต่ต้องอยู่ในอำนาจของทางราชการ

อาจเป็นเรื่องของ cluster เรื่องของการปรับระบบโครงสร้างการผลิตของพี่น้องประชาชน เพื่อที่จะไปสนับสนุนภาคเอกชน เป็นไปในลักษณะนั้นก็ทำได้ เรื่องนี้เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีส่วนหนึ่งที่ว่าทำไมความเชื่อมโยงไม่มี ตอบได้ว่าเอกชนสามารถที่จะสร้างความเชื่อมโยงได้ แต่ต้องการให้อาจารย์คิดในเรื่องของระบบราชการ ระบบราชการของจังหวัดที่สามารถตอบสนองประชาชนในตัวของมันเอง เพราะการตั้งกลุ่มจังหวัดขึ้นมา ก็ทำให้มีปัญหาเหมือนกันว่า เราจะเชื่อมโยงแต่ละจังหวัดเข้าด้วยกันได้อย่างไร ซึ่งเรื่องบางเรื่องก็พอจะไปกันได้ เช่น เรื่องระบบของการตลาด แต่ในหลายๆ เรื่องบริการ บางครั้งก็คิดไม่ออกเหมือนกัน ผ่าอาจารย์ช่วยคิดกับพวกเราด้วย แต่ส่วนของอาจารย์ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อไปข้างหน้าหากมีการเสนอมานี้ไม่ว่าจะเป็นสภาอุตสาหกรรม หอการค้า สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บางครั้งคงจะต้องคุยกัน ในรูปแบบ บางครั้งคงไม่จำเป็นที่จะต้องแข่งกัน คงต้องใช้ความเป็นกลุ่มจังหวัดเข้ามาสนับสนุน ใช้เวทีตรงนี้ ทำอย่างไรให้ภาคเอกชน ภาคราชการให้ความสนใจหลังจากนี้แล้ว ข้อที่ ๑ ในฐานะ ROC หรือสถาบันการศึกษากำกับดูแล และแนะนำกฎเกณฑ์ต่างๆ ควรให้ข้อมูลกับภาคเอกชน แล้วให้ภาคเอกชนไปพิจารณา ข้อที่ ๒ เมื่อมีการพิจารณาการรวมกลุ่ม แล้วผลของการรวมกลุ่มต้องการผลของการช่วยเหลืออะไรจากภาคราชการก็เสนอเข้ามาที่กลุ่ม กรอ. ตรงนี้ต่อไป เป็นไปได้ไหมว่าในปี ๒๕๕๙ ที่เราจะต้องจัดทำงบประมาณจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดจะเป็นไปได้ไหมว่าที่อาจารย์เสนอมานี้จะให้ทางคณะของอาจารย์ ทาง ROC เข้ามาเป็นพี่เลี้ยงในการ วิเคราะห์เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด อะไรที่น่าจะเชื่อมโยงกันได้ แล้วอาจารย์ก็นำมาเสนอในเวทีแห่งนี้

ประธาน

รองศาสตราจารย์สุเมธ
แก่นมณี (ผู้แทน มข.)

ประธานหอการค้ากลุ่มฯ
(นายรัชพล ตระหนักยศ)

ประธาน

กลุ่มจังหวัดน่าจะมีความเป็นห่วงโซ่อุปทาน จะเรียนเชิญอาจารย์มาเป็นพี่เลี้ยงจะเป็นทีมขึ้นมา เรื่องนี้เป็นปัญหามานานแล้ว เรื่องกลุ่มจังหวัดถูกต่อว่ากันมาตลอดสิ่งที่อาจารย์ศึกษามาจะทำให้การถกเถียงต่อว่าในแง่ลบจะดีขึ้น คำพูดของท่านนายกรัฐมนตรี ในเรื่องการพัฒนาจังหวัด ท่านจะพูดถึงกลุ่มจังหวัดมาโดยตลอดมา ดูเหมือนว่าท่านให้ความสำคัญของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด เวลาที่ไปประชุมแต่ละครั้งท่านก็พยายามที่จะให้ความสำคัญว่า กรอ. กลุ่มจังหวัดมีอะไรบ้าง สิ่งที่ทางรัฐบาลจะมานับสนุนก็เป็นโครงการที่ผ่านกลุ่มจังหวัดมาแล้ว อาจารย์มีข้อเสนออะไรบ้าง ผมมีเรื่องที่จะเสนอ ซึ่งทาง ROC ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจเพื่อเป็นแนวทางให้กลุ่มจังหวัดใช้ในการกำหนดทิศทางการทำอะไรต่อไป

เท่าที่ฟังดูเราจะรวมกลุ่มเป็น Cluster ได้ ผมมีความคิดว่าจังหวัดน่าจะคุยกันก่อนว่าเราต้องการจะทำอะไรร่วมกัน เวทีนี้เปิดให้เสนออยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่นในเรื่องของการท่องเที่ยว เราจะทำ Cluster การท่องเที่ยว ๕ จังหวัดอย่างไร เราต้องคุยกันว่าของจังหวัดโคราชมีอะไรดีที่จะนำเสนอ บุรีรัมย์มีอะไร ชัยภูมิมีอะไร สุรินทร์มีอะไร แล้วเราก็รวบรวมเป็นเส้นทางการนำเสนอ ROC เป็นตัวกลางรับเรื่องนำเสนอ

ทำได้ทั้ง ๒ แบบ ถ้าเรามีความเข้มแข็งเราสามารถรวมกันได้ ค่อนข้างจะก้าวหน้าสามารถตอบใจของของกลุ่มจังหวัดได้ เรื่องการท่องเที่ยวสามารถเชื่อมโยงกันได้ ถ้ามีความเป็นกลุ่มจังหวัดก็สามารถไปได้ดี อย่างของเราการท่องเที่ยวตามอารยธรรม

ขอมจากสุรินทร์ไปถึงชัยภูมิ อันนี้เราทำเองได้ แต่ยังมีอีกหลายกิจกรรมที่เรา
 ยังคิดไม่ออก ทุกคนมีข้าวเหมือนกัน ถ้าหนักไปทางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
 ทุกคนมีข้าว ชัยภูมิมีมันสำปะหลัง โคราชมีมันสำปะหลัง สุรินทร์มีอ้อย โคราช
 ก็มีอ้อย แล้วเราจะวางตำแหน่งอย่างไร ในลักษณะที่ว่าจะไม่แข่งขันกัน แล้วเรา
 จะมีระบบอย่างไรต่อไป ธุรกิจที่มันซับซ้อนอยู่ ที่เราไม่รู้ เช่น ธุรกิจที่เป็น
 Supper Cluster ที่เราจะเป็นกันในอนาคตเรื่องของยานยนต์ต่างๆ ซึ่งผมคิดว่า
 ตรงนี้ ROC จะเข้ามาช่วยเรา งบประมาณ ส่วนหนึ่งจะขอให้ ROC ช่วยมาเป็น
 พี่เลี้ยงในการทำงานควบคู่ไปกับการประชุมของเรา อาจจะมี ROC เข้ามาร่วม
 ประชุมกับเราด้วยทุกครั้ง เรามีงบประมาณประจำปี ๒๕๖๐ ตั้งไว้แล้ว ในขณะที่
 เดียวกันข้อเสนอจากภาคเอกชนที่เราเสนอขึ้นมา กรณีที่เป็นโครงการสำเร็จแล้ว
 ถ้าเอกชนคุยกันแล้ว เช่น เรื่องผลผลิตทางการเกษตร เรื่องพืชผัก เรื่องผลไม้
 ต้องการจะให้ความเชื่อมโยง ก็จะส่งไปเป็นโจทย์ เชิญท่านอื่นครับ ต้องขอขอบคุณ
 อาจารย์ที่มาให้ข้อมูล ที่ผมเสนออาจารย์ทำโครงการขึ้นมาอีกที เรื่องที่จะมาทำงาน
 ร่วมกับเราเป็นที่ปรึกษาการทำงาน เหมือนกับการสังเกตการณ์ในการทำงาน อะไรที่
 เราเห็นว่าเป็นเรื่องยาก เราก็จะขอให้ ROC ช่วยไปคิดต่อ ขอพระคุณอาจารย์ครับ
 รับผิดชอบและเห็นชอบร่างโครงการศึกษาห่วงโซ่การผลิต (Supply Chain) ภายใน
 ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ และที่เชื่อมโยงกับ
 สปป.ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน ที่ผ่านชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 เพื่อเป็นแนวทางเพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ่มวลรวมของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

มติที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๔.๒
ฝ่ายเลขานุการฯ

(นางพรทิพย์ ยุทธวาริชัย)

การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบภัยแล้ง โดยสำนักงานจังหวัดทั้ง ๔ จังหวัด
 ระเบียบวาระที่ ๔.๒ เรื่องการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบภัยแล้ง
 เนื่องมาจากการประชุมครั้งที่แล้ว จังหวัดบุรีรัมย์ได้เสนอโครงการช่วยเหลือภัยแล้ง
 ลักษณะปรับปรุงแหล่งน้ำ ที่ประชุมได้มีมติให้เสนอขอรับการสนับสนุนลักษณะเป็น
 การบูรณาการร่วมกัน ซึ่งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ตอนล่าง ๑ ได้เชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ประชุมเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙
 ที่จังหวัดนครราชสีมา ปรากฏว่าปัญหาและความต้องการของแต่ละจังหวัดไม่
 เหมือนกัน เช่น บางหมู่บ้าน บางจังหวัดต้องการแหล่งน้ำทั้งผิวดินและใต้ดิน
 บางหมู่บ้านต้องการแหล่งกักเก็บ แต่ไม่มีน้ำ จึงต้องจัดหาระบบส่งน้ำและแหล่งกักเก็บ
 น้ำ ผลสรุปที่ประชุมจึงขอให้พิจารณาหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้งลำดับเร่งด่วนเป็นลำดับ
 แรก และเริ่มดำเนินโครงการในระยะสั้นเพื่อให้เพียงพอ แล้งจึงต่อด้วยระยะยาว
 การนำเสนอในวันนี้ ฝ่ายเลขายังไม่ได้รับข้อเสนอของแต่ละจังหวัด จะสอบถามแต่ละ
 จังหวัดว่า จะมีจังหวัดไหนที่จะเสนอรูปแบบการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยแล้ง
 ดังกล่าวหรือไม่

หัวหน้าสำนักงาน จ.นม
(นายอัสนีย์ เขาวัวทิม)

ในเรื่องนี้เดิมที่สำนักงานจังหวัดบุรีรัมย์ คุณณพรัตน์ ทองประกอบ จะเป็นผู้รวบรวม
 เพื่อรายงานนำเสนอ พอตีท่านป่วยเข้าโรงพยาบาลกะทันหัน ผมโทรไปหาหรือว่าจะ
 รวมกลุ่มเป็นลักษณะใด เพราะที่ปรึกษาหารือกันมี ๒ ลักษณะคือ ทำเป็นโครงการ
 ขนาดใหญ่ที่เป็นความร่วมมือกับจังหวัดต่างๆ ที่มีพื้นที่ติดกัน เช่น จังหวัดนครราชสีมา

ประธาน

กับชัยภูมิ บุรีรัมย์กับสุรินทร์ เป็นต้น หัวหน้าสำนักงานจังหวัดบุรีรัมย์ ต้องกราบขอ
 อภัยว่าครั้งนี้ไม่สามารถนำเข้าที่ประชุมได้ทัน จะขออนุญาตนำเข้าที่ประชุมใหม่อีกครั้ง
 ผมไม่ได้เข้าประชุมเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม เป็นการประชุมระดับเจ้าหน้าที่ แต่ที่ผมฟังดู
 ก็น่าสนใจในการแก้ไขปัญหาในระดับเศรษฐกิจ เรื่องหนึ่งก็คือปัญหาภัยแล้ง แต่ทุกครั้งเราไม่
 เคยนำปัญหาภัยแล้งมาเป็นปัญหาของกลุ่มจังหวัดเหมือนกับการแก้ไขปัญหา
 สาธารณภัย แต่ถ้าเรามองปัญหานี้เป็นปัญหาสาธารณภัยจริงๆ มูลค่าของผลผลิตที่
 เสียหายมีมูลค่ามากมาย หยิบยกว่ากลุ่มจังหวัดเราให้ความสำคัญกับปัญหาเศรษฐกิจ
 ที่เกิดจากปัญหาภัยแล้ง ถือว่าเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข ทำได้ ๒ ลักษณะ คือ ลักษณะที่ ๑
 เป็นการเสนอโครงการแก้ไขปัญหาภัยแล้งใน ๔ จังหวัดในลักษณะคล้ายๆ กัน
 ซึ่งอาจจะไม่ต้องดูเรื่องของการเชื่อมโยง เช่น ต้องการก่อสร้างฝาย เจาะบ่อบาดาลใน
 พื้นที่จำเป็นต้องแก้ไขเพื่อให้ระบบเศรษฐกิจเดินไปได้ ลักษณะที่ ๒ จะบอกความเป็น
 กลุ่มจังหวัดที่มีความเชื่อมโยงกัน ก็ต้องมาดูว่าโครงการที่มันคาบเกี่ยวกันระหว่าง
 จังหวัด ตลุ่มน้ำ ลุ่มน้ำชีหรือลุ่มน้ำมูลในแนวทางการพัฒนา อ่างเหตุผลความเป็น
 กลุ่มจังหวัดได้ เพราะฉะนั้นจะได้เดินหน้าต่อ หากรอเดี๋ยวจะหายไปเฉยๆ

มติที่ประชุม

๑. ให้ทั้ง ๔ จังหวัดไปรวบรวมปัญหาพื้นที่ที่ประสบภัยแล้ง เพื่อแก้ไขปัญหาที่แต่ละ
 จังหวัดต้องการความช่วยเหลือ เป็นเรื่องของแหล่งน้ำ เป็นเรื่องของฝาย เรื่องของเจาะ
 บ่อบาดาล และการสร้างแหล่งน้ำในพื้นที่ ตำบล แหล่งน้ำในหมู่บ้าน เฉพาะพื้นที่
 ประกาศภัยแล้งในปี
๒. เป็นโครงการที่เชื่อมโยงกัน ได้แก่โครงการ ลุ่มน้ำชี ลุ่มน้ำมูล โดยจังหวัด/โครงการ
 ชลประทานแต่ละจังหวัดไปปรึกษากัน แล้วเสนอเป็นโครงการของกลุ่มจังหวัดขึ้นมา
 ซึ่งจะเป็โครงการที่แก้ไขปัญหาในภาพรวม โดยขอให้ส่งโครงการภายในสิ้นเดือน
 เมษายน ๒๕๕๙

ระเบียบวาระที่ ๔.๓

ปัญหาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ โดยประธาน
 หอการค้ากลุ่มจังหวัดฯ

ประธานหอการค้ากลุ่มฯ
 (นายรัชพล ตระหนักยศ)

แนวทางการผลักดันมติ กรอ.กลุ่มจังหวัด เนื่องจากเรามีการแบ่งกลุ่มจังหวัดทั้งหมด
 ๑๘ กลุ่มจังหวัดทั้งประเทศ ก็เหมือนเราจะมีเครื่องจักรทั้งหมด ๑๘ ตัว ในการที่จะ
 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดมองว่ามีอยู่หลากหลาย มีทั้งจังหวัด
 ที่เข้มแข็ง รายได้ปีหนึ่งเป็นแสนๆล้าน ต่างจากจังหวัดที่มีรายได้ไม่กี่แสนล้าน
 กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์โดยศักยภาพแล้วมีพื้นที่เป็นจำนวนมาก ททรัพยากรมนุษย์
 หลากหลาย เรื่องศิลปวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยว การเกษตรซึ่งเป็นต้นทุนอันมหาศาล
 ของกลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์รวมทั้ง ๔ จังหวัด มีประชากร พื้นที่ใหญ่
 กว่าประเทศบรูไน โครงการที่หอการค้านำเสนอ ในเรื่องของการที่จะทำอะไรให้
 โครงการต่างๆ ที่เกิดขึ้น ให้ SUPPORT กิจกรรมของภายในจังหวัด เช่น การท่องเที่ยว
 ก็น่าสนใจ การเกษตรก็ดี หรือการค้าชายแดนก็ดี ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ของกลุ่มจังหวัด ตัวเลขทาง
 การเกษตรมองว่าจังหวัด กลุ่มจังหวัด cover ทั้งหมด พืช อาหาร และอุตสาหกรรม
 เราไม่แพ้ใคร เพียงแต่ว่าในช่วงจังหวะเวลาที่ผ่านมาเราได้ปล่อยปละละเลย

พอสมควร หมายความว่า เรามีพื้นที่ที่อยู่ในเขตชลประทาน ในกลุ่มจังหวัด ๔ จังหวัด เพราะที่ผ่านมา ปีไหนฝนตกต้องตามฤดูกาลก็จะได้ผลผลิตมากมาย ซึ่งบางทีก็เกี่ยวกับราคา ถ้าเราเก็บผลผลิตได้มาก ก็จะมีเรื่องของราคาตกต่ำ คุณภาพ เรื่องของต้นทุนทางการผลิต สิ่งเหล่านี้ก็จะสูงตลอดเวลา ซึ่งที่ผ่านมากลุ่มจังหวัดของเรามีทรัพยากรพื้นฐานการเกษตร ซึ่งวัตถุประสงค์ทางการเกษตรจะเป็นเรื่องน้ำ การบริหารจัดการให้พืชบางชนิดเราใช้น้ำพอประมาณ ก็สร้างผลผลิตให้เราได้เยอะ เพราะฉะนั้นภาคการเกษตรของเรา ทั้งประมง ทั้งการเกษตรที่เกี่ยวกับพืชไร่ ถ้าเรามองว่าทุกอย่างเป็นไปตามแผนที่เราวางไว้ ก็จะสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัดมากมาย พอเกษตรกรรมรายได้เขาก็จะมีเงินมาจับจ่ายใช้สอย ทำให้ธุรกิจของกลุ่มจังหวัดเจริญรุ่งเรือง ทุกคนก็จะได้รับประโยชน์ เพราะคุณูปการจากการเกษตรยอมรับว่ามากมาย ซึ่งตรงนี้จะนำมาจัดทำแผนแม่บทกลุ่มจังหวัด เพียงแต่ว่าเป็นเรื่องของงบประมาณ ถ้าเรามามีแผนแม่บทแล้ว ยกตัวอย่างกรณีเรื่องน้ำซี ที่ผ่านบุรีรัมย์ ฝั่งซ้ายเป็นจังหวัดสุรินทร์ ฝั่งขวาเป็นจังหวัดบุรีรัมย์ พอมีการจัดการเรื่องแหล่งน้ำขาคาได้ ซ้ายก็ได้ แล้วยังจะใช้งบประมาณด้วยกัน หนึ่งปีไม่เสร็จเราก็วางหลายๆ ปีก็ได้ งบประมาณที่รัฐบาลให้มา เราจะเอาไปทำอะไรก็ได้ ในส่วนตัวของกลุ่มจังหวัด ผมคิดว่าเราน่าจะเป็นตัวที่จะช่วยเสริมส่งเสริมให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น แนวทางของกลุ่มจังหวัดประกอบไปด้วย ๔ จังหวัดที่ผมพูดไปในฐานะที่ผมเป็นประธานก็ต้องการให้กลุ่มจังหวัดจัดทำแผนแม่บทในการที่จะพัฒนาร่วมกัน ใช้งบประมาณร่วมกัน ถ้ามีโครงการดี คิดออกกว่าเราสามารถจะตอบคำถามได้ว่า ถ้าเราลงทุนไปแบบนี้แล้วผลผลิตที่มันจะเกิดเป็นตัวเงินขึ้นมาได้ แม้แต่โครงการมันจะใหญ่มาก รัฐบาล หอการค้าก็จะช่วยผลักดัน ผมก็มองว่ามันก็เป็นมิติที่ดี ที่เราจะได้ร่วมมือกัน แต่ภาคเอกชนเราก็มีแต่แนวคิด มองเป็นแนวคิดในเรื่องของเศรษฐกิจหรือธุรกิจ แต่คนที่เข้าไปทำเรื่องนี้ก็คือภาครัฐ ภาครัฐมีบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ ภาครัฐก็จะมีเงินงบประมาณที่ได้รับมาจากทางส่วนกลาง ผมคิดว่าเอาเงิน ทรัพยากรที่มีอยู่น้อยมาใช้ให้ตรงจุดนี้ เพื่อให้เกิดเป็นผลผลิตขึ้นมา ผลสุดท้ายแล้วมันก็จะทำให้กลุ่มจังหวัดของเรา เศรษฐกิจเจริญเติบโต ซึ่งก็ทำให้เกิดความยั่งยืน เรื่องนี้ผมก็คุยเพื่อเป็นแนวทางเราตั้งใจว่าภาคเอกชนของเราร่วมมือกับภาครัฐในการจะผลักดันเรื่องนี้ ทางหอการค้าจังหวัดนครราชสีมา ก็มีเรื่องที่จะเสนอเพียงแค่นี้

ประธาน

ผมเห็นด้วยอย่างที่ท่านว่า ผมเองในนามของภาครัฐอยากให้เกิดภาพอย่างนี้กับกลุ่มจังหวัดเรา ที่ผ่านมามีไม่ค่อยจะเกิดภาพอย่างนี้ เพราะอย่างนี้ผมจึงขอให้อาจารย์มาช่วยเป็นที่ปรึกษา มาดูการทำงานของกลุ่มจังหวัด ถ้ากลุ่มจังหวัดของเรามีโครงการหนึ่งที่เป็นโครงการที่ทำให้อาจารย์เข้ามาเป็นที่ปรึกษาในการทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้แก่เราการทำงานอย่างที่ท่านประธานหอการค้ากลุ่มฯ อยากเห็น พอเราได้โจทย์เราก็ให้อาจารย์ช่วยหาแนวทางให้ ผมว่าจะช่วยเราได้ เรื่องนี้ผมเห็นด้วยและที่ประชุม คงไม่มีท่านใดขัดข้อง ที่ประชุมคงเห็นด้วยกับท่าน

ประธานหอการค้ากลุ่มฯ ปัญหาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ซึ่งยุทธศาสตร์ (นายรัชพล ตระหนักยศ) จังหวัดของกลุ่มเรา เช่น

๑. การท่องเที่ยวอารยธรรมขอมซึ่งยุทธศาสตร์นี้ได้จัดทำขึ้นมาเป็นเวลา ๑๐ ปีแล้วทุกคนมองว่าใน ๔ กลุ่มมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ครอบคลุมไปทั้งสภาพ

ธรรมชาติ ตัวอย่าง เช่น ป่าเขาใหญ่ ป่าดงใหญ่ ไปจนถึงที่จังหวัดชัยภูมิก็เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติด้วย

๒. โบราณสถานวัตถุ ซึ่งก็เริ่มมาตั้งแต่พืมาย บุรีรัมย์ ไปจนถึงสุรินทร์ มองว่าเส้นทางตรงนี้ เมื่อก่อนเราให้ความสำคัญ เพียงแต่ว่าเราตั้งเป็นยุทธศาสตร์ การที่จะทำให้เป็นรูปธรรมของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมที่ผ่านมา คิดว่า ก็ยังน้อยไป จังหวัดบุรีรัมย์ที่ผ่านมาเราใช้ภาคเอกชนในเรื่องของการกีฬา มาแนะนำเรื่องการตลาด ได้ฟังเอาการท่องเที่ยวเข้ามาด้วย ทำให้ตัวเลขการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นมากพอสมควรในเรื่องของกิจกรรมถ้ามีคนเข้ามา เราก็สร้างสมมติฐานว่ามีเงินตามมามากด้วย ทุกคนจะต้องจับจ่ายใช้สอยทำให้เศรษฐกิจในตัวจังหวัดดีขึ้น ซึ่งตอนหลังนี้ ททท. มองว่า กิจกรรมแค่นี้ยังไม่พอ เนื่องจากนักท่องเที่ยวในกลุ่มกีฬาจะจัดอีเว้นท์เดือนละ ๒-๓ ครั้ง จะจัดอยู่ในช่วงสุดสัปดาห์ และในวันธรรมดาช่วงเวลาที่เหลืออยู่ เราก็จะหารายได้เข้ามาอีก เช่นจังหวัดบุรีรัมย์ก็ดี จังหวัดสุรินทร์ก็ดี ตรงนี้เรามีแนวทางที่ภาคเอกชนก็จะมีการลงทุนตามมา ผมคิดว่าปัจจุบันนี้จังหวัดบุรีรัมย์มีโรงแรมใหม่ๆ อย่างที่นี้ก็คือ เพิ่งจะสร้างเสร็จเรามีห้องพักมากกว่า ๕,๐๐๐ ห้อง ทำให้จำเป็นที่จะต้องหาแหล่งท่องเที่ยวเข้ามาเสริมอีก จากที่ผมได้เข้าไปคุยกับส่วนกลางทางหอการค้าก็มีโครงการที่จะทำร่วมกับ ททท. อยากให้ภาคเอกชนเข้ามาเกี่ยวข้องในการที่จะทำเรื่องแหล่งท่องเที่ยว จะเป็นความหลากหลายความแตกต่าง ยกตัวอย่างที่ผมทำธุรกิจเกี่ยวกับโรงโม่ ซึ่งในอีสานใต้ เราทำโรงโม่ เราไม่ได้ระเบิดภูเขาเราจะเจาะพื้นลงไปใต้ดิน ที่นี้จะเป็นแหล่งภูเขาไฟ มาเที่ยวบุรีรัมย์ก็มาเที่ยวภูเขาไฟ ดูปากปล่องภูเขาไฟ ถ้ามีโอกาสไปเที่ยวโรงงานพาลงไปเที่ยวใต้ดิน เราก็จะโชว์การระเบิดหินให้นักท่องเที่ยวดู ซึ่งจะต้องกลับไปปรับปรุงภูมิทัศน์หรือปรับปรุงโรงงานใหม่ เพื่อที่จะได้มีส่วนร่วมในการต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยในกรณีของจังหวัดชัยภูมิ จะมีเหมืองแร่โปรแตสที่ทำอยู่ใต้ดิน อย่างที่เราไปยุโรปนักท่องเที่ยวไปเยือนมากมาย ช้างล่างก็ไม่เห็นจะมีอะไร แต่เป็นความแปลกใหม่ที่คนไม่เคยเห็น คนไม่เคยเห็นก็ลงไปดูใต้ดิน เขาก็จัดกิจกรรมทำเป็นทางเดินมีเรื่องราวล่า ซึ่งจะช่วยสร้างจุดสนใจนอกจากที่ทะเลหรือภูเขาที่จังหวัดเรามี พยายามเอาสิ่งที่เรามีมาจัดการ เรื่องต่อมาเป็นเรื่องประเพณีและวัฒนธรรมเป็นของดั้งเดิมมาแล้ว จังหวัดบุรีรัมย์ก็มีเรื่องของ ผ้าไหม เรื่องของการทำเกี่ยวกับการถนอมอาหารเรามีหลากหลาย ททท. นำไปประชาสัมพันธ์ให้เรบ้าง จัดงบประมาณมาช่วยในการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวบ้าง ผมคิดว่าเรื่องเล็กๆเหล่านี้รวมๆ กันก็จะเป็นแม่เหล็กตัวหนึ่งที่ใหญ่ในการที่จะดึงดูดคนเข้ามาจะช่วยทำให้เศรษฐกิจในตัวจังหวัดนั้นดีขึ้น ผมเรียนแบบนี้ นะครับอะไรก็แล้วแต่ที่สามารถที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาได้ ก็คงจะได้ประมาณ ๓๐-๔๐ เปอร์เซ็นต์อีก ๖๐ เปอร์เซ็นต์ก็ต้องใช้คนในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะท่องเที่ยวด้วย เพราะฉะนั้น เราทำแต่เรื่องของการเกษตร เรื่องอะไรที่จะสามารถทำให้ส่วนของเราได้ ผมคิดว่า GPP ของกลุ่มจังหวัดเรามันจะเติบโตอย่างก้าวกระโดดจริงๆ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ทำหาย แต่น่าจะทำได้ ถ้าภาคเอกชนเขาคิดให้ใหญ่ขึ้น เพียงแต่ว่าถ้าเราสามารถรวมกลุ่มจังหวัดของเราได้ ความฝันของเราจะเป็นจริงคุณูปการต่างๆ มันก็จะเกิดขึ้นกับพื้นที่ของเรา ซึ่งเราไม่น่าจะน้อยกว่ากลุ่มจังหวัดอื่นๆ ซึ่งเขามีอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเราหวังว่าจะเป็นอุตสาหกรรมที่ไฮเทคมันยาก

เราน่าจะแปรรูปทางการเกษตรและเรื่องของการท่องเที่ยวจะมาช่วยให้จังหวัดเราอยู่ได้ เรื่องนี้ก็อยากจะฝากทางราชการเป็นตัวช่วยประคับประคอง ภาคเอกชนก็ร่วมกันในการที่จะเอาของดีมาขาย รวมไปถึงของที่ระลึก อาหารการกิน ที่เป็นวัฒนธรรมประเพณี จะต้องช่วยกัน ไม่ใช่เฉพาะท่องเที่ยวอย่างเดียว วัฒนธรรมจังหวัดจะต้องเข้ามาช่วยกัน ทั้งหมด ไม่อย่างนั้น ผมมองว่าเราจะก้าวข้ามเส้นความยากจนที่เราอยู่ท้ายๆ ไปได้ ผมขอแนะนำเสนอท่านประธานครับ

ประธาน

ขอบคุณครับ ผมเห็นด้วย ปฏิเสธไม่ได้ว่า เรื่องการท่องเที่ยวนำมาซึ่งความเจริญของ เศรษฐกิจ จะทำอย่างไรมันก็จะเกิดการเติบโตทางการท่องเที่ยว ผมเองคิดเสมอว่า มีเส้นขีดขึ้นจังหวัดในแต่ละจังหวัด ถึงแม้ว่าเราจะบอกว่าเป็นกลุ่มจังหวัด เป็นการแข่งขันกันในกลุ่มจังหวัด เรารวมกลุ่มเพื่อประชุมร่วมกันเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นต่อไปเราจะต้อง มีโครงการต่างๆ ทางวัฒนธรรม จังหวัดอาจจะต้องมีการส่งเสริมให้คนในกลุ่มจังหวัดมีความกลมเกลียวกันมากขึ้น เรามีแนวทางที่จะตระหนักความเป็นกลุ่มจังหวัดกันมากขึ้น เพื่อจะเป็นรากฐานในการพัฒนากลุ่มจังหวัด ไม่อย่างนั้นบางภาพก็จะเป็นต่างคนต่างทำ การรวมกลุ่มจังหวัดก็จะมาแค่การประชุม แล้วก็แข่งขันกัน ความกลมเกลียวความเป็นเนื้อเดียวกันในกลุ่มจังหวัดยังไม่เป็นเนื้อเดียวกัน การจะทำให้เป็นรูปธรรม เราต้องให้ท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมาเป็นเจ้าภาพไปเชิญท่องเที่ยวทั้ง ๔ จังหวัด แล้วกำหนดว่าทำอย่างไรถึงจะกระตุ้นให้การท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นวิธีไหนก็ตามให้ทั้ง ๔ จังหวัดลงไป แล้วเสนอของบประมาณที่กลุ่มจังหวัด เราพูดถึงอารยธรรมขอมกันมา ๑๐ ปี นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวตรงนี้เพราะมีปราสาทหินพิมาย ปราสาทพนมรุ้ง คงไม่คิดว่าวันนี้ไปพนมรุ้ง พนมรุ้งนี้ไปพิมาย ไปชัยภูมิ แล้วทะลุไปปราสาทสามยอด อาจจะต้องคิดในมุมอื่นกันบ้าง อาจจะทำให้ผอ.รุ่งทิพย์เป็นผู้นำ ลองดูทั้ง ๔ จังหวัด ประชากรประมาณ ๔ ล้านคนรวมถึงคนที่แฝงต่างๆ ประมาณ ๘ ล้านคน คนโคราชเคยไปเที่ยวงานช้างของสุรินทร์ไหม คือเราไปรอดตัวเลขที่ชาวไทยเที่ยวที่อื่น มาเที่ยวแล้วเราก็ตื่นเต้นที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเท่านั้น เหนือ คนที่อยู่ในพื้นที่เป็นเจ้าของพื้นที่ มีหน้าที่ดันคนในพื้นที่ในจังหวัดตัวเองไปเที่ยวในกลุ่มจังหวัด คนที่อยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวมีหน้าที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามา ทั้งคนหนึ่งตั้งคนหนึ่งดัน ดอกระเจียวที่ฟูจิ ถามว่าคนบุรีรัมย์เคยเห็นหรือยัง คนโคราชมีตั้งมากมาย ทดลองเก็บข้อมูล เอาคนโคราชไป ทำหน้าที่ดันกันไป งานเที่ยวพิมายโฆษณาทั้ง ๔ จังหวัด งานทุ่งดอกกระเจียวทั้ง ๔ จังหวัด ททท.ทั้ง ๔ จังหวัดก็ถือว่าเป็นหน้าที่ดันคนไปเที่ยวพร้อมๆ กัน งานช้าง คนโคราช คนบุรีรัมย์ คนชัยภูมิ คนสุรินทร์ ต้องมา ผมคิดว่าท่องเที่ยวกันเองไม่ต้องง้อใคร แล้วคนเหล่านี้จะเป็นปากเป็นเสียงไปดึงคนอื่นๆ เข้ามา เยอะแยะไปหมด คนเหล่านี้เข้าสะดวกสบายในการเดินทาง เพียงแต่ ททท. เจ้าของพื้นที่ท่องเที่ยวและกีฬาเจ้าของพื้นที่ แทนที่จะประชาสัมพันธ์เฉพาะให้มาเที่ยวของตัวเองต้องประชาสัมพันธ์ให้คนไปเที่ยวในกลุ่มจังหวัดข้างเคียงของตนเองบ้าง เพื่อเป็นการตอบสนองที่ท่านประธานหอการค้ากลุ่มจังหวัดฯ แนะนำไว้ท้ายสุด คือว่า ถ้ามีการท่องเที่ยวก็มีการใช้จ่ายด้วย แต่เพื่อเป็นรูปธรรม เชิญผอ.รุ่งทิพย์ แล้วก็หัวหน้าชัยค ครับ เรื่องของท่องเที่ยวพูดไม่มีจบ เพราะไม่มีผิด เยอะไปหมดช่วยกัน ช่วยกันให้เป็นรูปธรรม

คุณรุ่งทิพย์ บุกขุนทด
(ผอ.ททท.นม)

เรียนท่านประธานและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านการที่ทางหอการค้าให้ความสนใจ เช้า มาร่วมแชร์กิจกรรมร่วมกัน เนื่องจากเรียนให้ทราบตั้งแต่ท่านประธานให้โจทย์ว่าทำ อย่างไรในนครชัยบุรีนทร์ของเราจะไปสู่ที่รู้จัก ให้คนเข้ามามากที่สุด ในช่วงของปี ๒๕๕๙ คือในส่วนพื้นที่ของเรา ถ้ากลุ่มพื้นที่เขาแบ่งเป็นกลุ่ม Cluster ๑ ใน ๑๘ Cluster พื้นที่ อารยธรรมอีสานใต้แต่ยาวไปถึงจังหวัดอุบลราชธานี ไม่มีชัยภูมิอยู่ด้วย แต่ว่าในกลุ่มที่ เป็นทรัพย์สินของกลุ่ม เราจะมีกลุ่มของนครชัยบุรีนทร์ ขณะนี้ส่วนของกระทรวง การท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและ ททท. เรามีกการพูดคุยกันว่า เราจะทำกิจกรรมร่วมกันแล้วนำเสนอไปด้วยกัน คือ ประเด็นที่ ๑ แล้ว ประเด็นที่ ๒ ประธานได้ให้นโยบายว่ากลุ่มจังหวัด ทำเรื่องนครชัยบุรีนทร์ เรื่องพัฒนา otop และ เส้นทาง และมีการทำโลตโซว์ที่ต่างประเทศที่ผ่านมา และประเด็นที่ ๓ ในส่วนของ การท่องเที่ยวเราประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ทำอย่างไรจะตอบโจทย์ให้คนมา เที่ยววันธรรมดามากยิ่งขึ้น จะมีการการจัดทำแผนท่องเที่ยวปี ๒๕๖๐ ทาง ททท.สุรินทร์ กำหนดจะประชุมในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ จะขอให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นช่วย ต่อยอดและต้องการให้ภาคเอกชนมาร่วมด้วย

ประธาน

ผมเห็นด้วยซึ่งเป็นผลการดำเนินการของ ททท. สำหรับกลุ่มจังหวัดก็อาจดำเนินการให้ เล็กลงมา สำหรับ ๔ จังหวัดที่อยู่ในกลุ่มจังหวัด ททท.ก็คิดให้เล็กลงมาเพื่อการท่องเที่ยว ในภาคอีสานกันเอง เราก็คิดโจทย์เพิ่มความเป็นกลุ่มจังหวัดมากขึ้น เช่น เรื่องการ ประชุมสัมมนา แต่ละจังหวัดจะได้ลงไปปฏิบัติและชักชวนในส่วนของจังหวัดของตัวเอง คนโคราช คนบุรีรัมย์ คนสุรินทร์ มาสัมมนาที่ชัยภูมิ เราสามารถเร่งเร้าส่งเสริมในกลุ่ม จังหวัด เรื่องนี้ฝากท่านด้วยเชิญหัวหน้าธนยศครับ

หน.สนจ.สร

(นายธนยศ แสนสุกใส)

ขอบคุณครับ ตามที่ท่านประธานหอการค้ากลุ่มจังหวัดได้จุดประกาย ผมก็เชื่อว่าเป็นมิติ ใหม่ของกลุ่มจังหวัด เพราะที่ผ่านมาลักษณะของการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอยู่มาใน ภาคอีสานเกือบ ๒๐ ปี ลักษณะของการทำงานโดยเฉพาะที่จังหวัดชัยภูมิ เป็นลักษณะ การท่องเที่ยวที่ต่างคนต่างทำ ไม่มีการเชื่อมโยงกันเป็นระบบ ซึ่งผมเชื่อว่าทั้งภาคอีสาน เราเป็นจังหวัดที่มีการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และเป็นการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูด นักท่องเที่ยวมากมายประกอบกับที่เราเปิด AEC มาแล้ว แต่ลักษณะการท่องเที่ยวของ เรายังไม่เป็นลักษณะของการเชื่อมโยง ผมคิดว่าเป็นมิติใหม่ที่ผมมองมาตลอด เรื่องที่ คุณรุ่งทิพย์กล่าวถึง ผมว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะบ้านเรามีการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ประเภท ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวทางศาสนา เรามีเกจิอาจารย์ มีโบราณสถาน โบราณวัตถุ แต่เรายังไม่คิดที่จะเอามาเชื่อมโยงกันเท่านั้นเอง เรื่องอารยธรรมขอมพูดกัน มานาน การเชื่อมโยงจริงๆ ยังไม่ค่อยเกิด เพราะเราไม่เห็นเส้นทางที่ชัดเจน ประกอบ กับเส้นทางธรรมชาติต่างๆ เราก็พูดกัน แต่ปรากฏว่าลักษณะการท่องเที่ยวของเรายังไม่ มาประกอบกันเป็นตัวเป็นตน อาจจะมีบ้าง แต่ยังไม่มีการขับเคลื่อนเป็นรูปธรรม สิ่งเหล่านี้ถ้าเราทำได้อย่างชัดเจน ผมเชื่อมั่นว่าจะเป็นประโยชน์ สิ่งหนึ่งที่ผมต้องการให้ เกิดกิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงกันได้ เช่น กิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงทั้ง ๔ จังหวัดเรา ได้อย่างไร หรือช่วงเวลานี้เรามีเรื่องของจักรยาน ทำอย่างไรให้เห็นว่าเราไปหาที่จุดพัก สมมุติว่าเริ่มต้นที่โคราชแล้วไปพักที่บุรีรัมย์ หรือไปสุรินทร์แล้วกลับชัยภูมิ สิ่งเหล่านี้เรา ก็จะได้ทั้งที่พัก ของที่ระลึก เส้นทาง เหมือนเป็นการกระจายรายได้อย่างเต็มรูปแบบ

ทั้งๆ ที่ว่าเรามีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทุกจังหวัดมีผ้าไหม เส้นทางการท่องเที่ยว เป็นเส้นทางที่สามารถเชื่อมโยงกัน แล้วก็เอาจังหวัดมาเชื่อมโยงให้ถึงกัน เส้นทางศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม การเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ โครงการทุกโครงการถ้าเราเชื่อมโยงกัน งบประมาณต่างๆ ในมิติของการมองเป็นกลุ่มจังหวัดก็จะเกิดการชัดเจนยิ่งขึ้น หรือเส้นทางโบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่เราเห็นมีปราสาทมากมาย แต่เราไม่เคยมาพูด มากุยกั๊ก ในอนาคตผมคิดว่ามันเป็นมิติใหม่ ทำให้กลุ่มจังหวัดเรามีความเจริญพัฒนา มากยิ่งขึ้น ขออนุญาตเห็น ด้วยกับสิ่งเหล่านี้

ประธาน

ผมขอเสนอ ถ้าพูดเรื่องนี้จะยาว หัวหน้าธนายศพูดก็มีประโยชน์ พยายามกันเกือบจะทุกรูปแบบแล้ว แต่เราต้องการให้มันเกิดผลชัดเจน เรื่องจักรยานมีเงินของกลุ่มจังหวัด เหลืออยู่ประมาณล้านกว่าบาท ผมให้ท่องเที่ยวแล้วก็หาจังหวัดนครราชสีมาไปคุยกับทั้ง ๔ จังหวัด แต่ยังใช้เวลามากในการท่องเที่ยวทั้ง ๔ จังหวัด การปั่นจักรยานทำอย่างไรจะใช้เวลาไม่มาก

คุณอุบลรัตน์
บุญประสาทสุข

เรื่องการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นเรื่องอารยธรรมขอม เราจะให้แต่ละจังหวัดท่องเที่ยวกันเอง เราควรที่จะเริ่มกันที่เด็ก เยาวชนของเราได้ไปท่องเที่ยว เช่น ปราสาทหินพิมาย ปราสาทหินพนมรุ้ง เราต้องไปคุยกันทางโรงเรียน ทำอย่างไรให้เขาไปแล้วสนุก อาหารการกิน พวกนี้ก็จะเป็แรงดึงดูดด้วย เส้นทางการท่องเที่ยวแต่ละสิ่งที่น่าท่องเที่ยวมีตรงไหน ททท. จะต้องมึข้อมูลปรับให้เป็นปัจจุบัน เช่น ร้านอาหารที่ปิดแล้วยังมีอยู่ โรงแรมตั้งแต่ ๕ ดาว จนไปถึง ๑ ดาว บางที่ก็ไม่มีแล้ว ต้องการให้มีการจัดระดับ ร้านอาหารพื้นเมือง ร้านอาหารจีน ร้านก๋วยเตี๋ยว จะได้สนใจ คนที่เขาเข้ามาจะได้มีตัวเลือก ยกตัวอย่างไปพิมายไม่รู้จะกินอะไร นอกจากเป็ดย่าง เพราะเราไม่มีการจัดแต่ละระดับไว้ ร้านอาหารรอบๆ ปราสาทหินต้องพาแขกไปกินกาเพที่ร้านอยู่ตรงข้าม ร้านอื่นก็ไม่รู้ว่าพาไปทานอะไร ผัดหมี่พิมาย เป็นต้น อย่างนี้เราจะลงงบประมาณอย่างไรที่จะให้การท่องเที่ยวในโคราช ถ้าเราบอกว่าปราสาทหินพิมายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของเรา ร้านอาหารจะเป็นอะไร แหล่งท่องเที่ยวจะเป็นอะไร หรือเราประชาสัมพันธ์ว่า ผัดหมี่โคราชน่าจะมีที่ไหนบ้างที่ขึ้นชื่อที่เราสามารถไปได้ เพราะตัวดิฉันเองพาไปที่ไร ก็หน้าแตกทุกที วันนี้ไปก็อ้ออ้อย อีก ๓ วันไปก็ไม่อ้ออ้อยแล้ว อยากให้มีเว็บไซต์ที่เป็นปัจจุบันและเป็นจริงที่สุด ใน ๔ จังหวัด ยกตัวอย่างโคราช ร้านใหม่ที่มีชื่อเสียงบางร้านปิดไปตั้งนานแล้ว น่าจะมีรายละเอียดชี้ว่า ไปเที่ยวเขาใหญ่ เขาจะได้ทุกรสชาติเลย ไม่ว่าจะเป็อาหารการกินก็ถือว่าเป็ดเสร็จแล้ว เขาใหญ่น่าไปมากอากาศก็ดี ผักเรื่องท่องเที่ยวไว้แบบนี้ คือ ขอให้เป็เบ็ดเสร็จว่า ดิฉันจะพาแขกไปอาหารต้องครบมีอะไรที่เด่นก็อยากให้ส่งเสริม ขอขอบคุณ

ประธาน

เรื่องท่องเที่ยวเดี่ยวจะยาว คืออย่างนี้ครับ

๑. เรื่องข้อมูลอันนี้มีความจำเป็น เพราะนักท่องเที่ยวก็ต้องการข้อมูล

๒. เรื่องจัดบริการรอบๆ แหล่งท่องเที่ยวอันนี้ผมว่ามีความจำเป็น นักท่องเที่ยวมีหลายระดับ บางคนก็พอใจ บางคนก็ไม่กล้าทาน

๓. การพาเด็กไปเที่ยว ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่ว่านักเรียนชั้นอยู่กับครู ทำอย่างไรเราจะให้ครูพาเด็กมาเที่ยว เด็กโคราชยังไม่เคยเห็นปราสาทหินพนมรุ้งเยอะ เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไร ต้องชี้เป้าไปที่คุณครู มาเที่ยวแล้วได้อะไร ครูก็เหมือนคนจัด

ทิวทัศน์หนึ่ง ต้องเน้นตรงนี้ ไปท่องเที่ยวที่สวนสัตว์โคราช ยกเว้นค่าใช้จ่าย อย่างนี้ได้ไหม มาท่องเที่ยวที่พนมรุ้งโรงเรียนได้อะไร ครูได้อะไร นักเรียนได้อะไร ไม่อย่างนั้นก็จะไปทางชายทะเลกันตลอด ครูนักเรียนสำคัญเป็นกรุปทัวร์ขนาดใหญ่ กลับไปแล้วก็ไปเล่า ผู้ปกครอง วันหลังผู้ปกครองก็อยากจะมาท่องเที่ยว ผมว่ามันได้ แต่ต้องตอบให้ตรงว่าทำอย่างไรครูถึงจะมา มาแล้วได้อะไร โช้ไหมครับ

คุณรุ่งทิพย์ บุกขุนทด
(ผอ.ททท.นม)

ขออนุญาตและขอบคุณนะค่ะสำหรับทางการท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมาเอง เรามีเว็บไซต์แล้วถ้าท่านอยากได้ข้อมูลมีโปรแกรม มีไฟล์ มีร้านอาหารให้ เพียงแค่ส่งเมลล์มาที่ การท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมาเราจะส่งข้อมูลให้ แล้วก็ในส่วนกลุ่มเยาวชนซีเคได้จากแหล่งท่องเที่ยว ยกตัวอย่างอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย เขาใหญ่ พิพิธภัณฑ์ไม้กลายเป็นหินปราสาทพนมรุ้งต่างๆ ในส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ระดับของนักศึกษามากขึ้นถึง ๒๐% ไม่ใช่ไม่มี มีตัวเลขที่บอกด้วย แต่เราก็ยังไม่ได้หยุด เราเคยพูดคุยกับเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวด้วยกัน ผู้ประกอบการและทางการศึกษาจะกระตุ้นในเขตเราก่อน เขตการศึกษาที่รับปาก ตอนนี้มีเข้าแถวมาพินิจโดยเข้ามาทางบุรีรัมย์และสุรินทร์ จากสุรินทร์ก็มีไปทางพิพิธภัณฑ์ไม้กลายเป็นหินที่โคราช ไปเขาใหญ่ ตรงนี้มีตัวเลขอยู่ แต่เราก็ไม่ได้มองแค่พื้นที่ ทางอีสานเราทำกลยุทธ์ถึงโรงเรียน เรายังได้เชิญมหาวิทยาลัยที่จะมาทำการวิเคราะห์ต่อ ตั้งแต่อายุ ๑๕ ขึ้นไปหรือต่ำกว่า ๑๕ ปี ปีหน้าจะเอากลุ่มดังกล่าวลงเรียนรู้แล้วดีไซด์อย่างที่ท่านบอก ก็น้อมรับข้อมูลไว้ แล้วตอนนี้ในส่วนที่เราพยายามเสริม อย่างที่ท่านผู้ว่าโคราชให้เราทำแหล่งเรียนรู้ที่โคราช เราอยากให้ผู้ประวัตินองยาไม่ว่าครั้งหนึ่งอยากให้เราทราบคุณยาโม และก็ต้องลดประตูชุมพล หรือไปดูการผัดหมี่ที่บ้านตะครุ อันนี้เราก็จัดให้มีการนำร่องในงานยาโม เราได้เชิญผู้ประกอบการโรงแรม บริษัทนำเที่ยวมาทำ แล้วตอนนี้มีบริษัทนำเที่ยวที่อำเภอปากช่องขายมาแล้ว ๑ บัตร เพื่อจะให้ในวันที่ ๒๘ มีนาคมนี้ เพื่อให้กระจาย แล้วส่วนหนึ่งก็ให้นักเรียนในโคราชทำกิจกรรมตามชุมชนแล้วไปเที่ยวงานยาโม ซึ่งตรงนี้เราก็เชื่อมกับทาง ททท.สุรินทร์ เรามีแนวโน้มว่าจะแลกเปลี่ยนกัน แล้วทางคุณเพลาเพลิน เขาทำธุรกิจเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวการเรียนรู้แล้ว เขาก็มีกลุ่มอังกฤษแคมป์ ประมาณหมื่นคนในกรุงเทพฯ เขาก็นำเรียนมาทางนี้และที่ทางอื่นด้วย เราอาจจะไม่ได้กระจายกรุป แต่ก็ขอน้อมรับจะ ทำโจทย์ตรงนี้ให้ การตลาดเรามุ่งที่กลุ่มเจนวายปี ๒๕๕๙ และปี ๒๕๖๐ และกลุ่มที่มีพลังมากอีกกลุ่มหนึ่งคือ เป็นกลุ่มผู้หญิง ถ้ามีประชุมครั้งหน้า มีโอกาสจะนำตัวเลขมานำเสนอในช่วงที่มีเวลา ขอขอบคุณค่ะ

มติที่ประชุม

มอบให้ทาง ททท. ๒ จังหวัดและการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดทั้ง ๔ จังหวัด โดยให้ ททท. สำนักงานนครราชสีมาเป็นหลักในการดำเนินการ ทำอย่างไรจะทำให้ตัวเลขการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กนักเรียนมากขึ้น เราไม่เน้นเรื่องวัฒนธรรมอย่างเดียว เน้นให้คนมาเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ให้คนในจังหวัดรู้จักกลุ่มจังหวัดว่างานข้างสุรินทร์มีเมื่อไหร่ ชัยภูมิบุรีรัมย์มีงานท่องเที่ยวต่างๆ อะไร เมื่อไหร่ แล้วจัดทำโครงการเสนอที่ประชุม เพื่อจะของบประมาณกลุ่มจังหวัดต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔.๕

โครงการจัดหาน้ำดิบเพื่อผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำลำตะคองไปยังโรงกรองน้ำบ้านมะขามเฒ่า

ประธาน

โครงการจัดหาน้ำดิบเพื่อผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำลำตะคองไปยังโรงกรองน้ำบ้านมะขามเฒ่า เรื่องนี้สอดคล้องกับเรื่องที่เราพูดกันถึงภัยแล้ง แต่ที่จริงแล้วกลุ่มจังหวัดเรากระทบผลจากภัยแล้ง ถ้าจังหวัดนครราชสีมาแล้ง ก็ต้องกระทบถึงจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ จนถึงจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เทศบาลนครนครราชสีมาจะนำเสนอ และผมคิดว่าสอดคล้องในการจัดหาในชุมชนเมืองนครราชสีมา ขอเชิญผู้แทนจากเทศบาล นครนครราชสีมาแนะนำเสนอครับ

ผู้แทนเทศบาลนครนครราชสีมา

กราบเรียนท่านประธานและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน สำหรับโครงการจัดหาน้ำดิบเพื่อผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำลำตะคองไปยังโรงกรองน้ำ บ้านมะขามเฒ่า เรียนว่าเทศบาลของเรา มีพื้นที่ประมาณ ๓๗.๕ ตารางกิโลเมตร มีคลองส่งน้ำประปาไปรอบๆ เทศบาลนครนครราชสีมา ๗ แห่ง ที่ต้องรับผิดชอบ รวมประชากรทั้งหมดที่จะส่งน้ำประปาให้ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คน ยังไม่รวมประชากรที่แฝงเข้ามา การใช้น้ำประปาวันละ ๒๐,๐๐๐ คิว โคโรนเราค่อนข้างจะขยายตัวและเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ต่อไปในอนาคตโคโรนจะเป็นประตูสู่อีสาน จะมีรถไฟรางคู่ รถไฟความเร็วสูง มอเตอร์เวย์ ที่จะเข้ามามากมายและธุรกิจต่างๆ ก็จะมีเจริญเติบโตขึ้น นอกจากห้างเดอะมอลล์ที่จะขยาย ห้างเทอร์มินอร์ ห้างเซ็นทรัล ธุรกิจโรงแรม บ้านพักต่างๆ เจริญมากขึ้น ต้องการใช้น้ำอย่างมาก คาดการณ์ว่าปัญหาน้ำดิบจะไม่เพียงพอในการผลิตน้ำประปา ส่วนที่ขาดเราจะต้องหาเพิ่มเติม ส่วนใหญ่จากแหล่งน้ำลำตะคอง เครื่องสูบน้ำประมาณ ๖ เครื่อง สูบน้ำได้วันละแสนคิว แต่ที่เราส่งมาจริงๆ ประมาณ ๔๐,๐๐๐ คิวต่อวัน เมื่อส่งมากไม่ได้ บริเวณเขตอุตสาหกรรมสีเกท เขตอำเภอสีคิ้ว บริเวณนั้นจะเป็นที่สูง เวลาไหลลงมาค่อนข้างจะลาดชัน น้ำจะไหลแรงเร็วแล้วปะทะเกิดปัญหาท่อแตกบ่อย เพราะใช้งานนานมา ๓๐ ปี และเป็นท่อเหล็ก เป็นประจำ เพราะฉะนั้นต้องหาวิธีเปลี่ยนแปลงระบบการลำเลียงน้ำใหม่ อีกจุดหนึ่งคือการซ่อมแซมในบริเวณที่เกิดปัญหาท่อแตกบ่อย ต้องใช้เวลาหลายวัน ส่วนอีกจุดหนึ่ง จุดนี้อยู่ที่ห่างจากอ่างเก็บน้ำประมาณ ๕๐ กิโลเมตร ซึ่งเป็นแหล่งน้ำทางธรรมชาติ ลำตะคองส่งน้ำมาให้ ส่วนหนึ่งก็ใช้จากแหล่งน้ำธรรมชาติ จุดนี้มีปัญหาเนื่องจากฤดูแล้งจะสูบน้ำไม่ได้ ช่วงนี้ไม่ได้สูบน้ำจะใช้น้ำจากลำตะคองโดยตรง เกิดปัญหาการขาดน้ำขึ้นมา เพราะฉะนั้นโครงการที่จะส่งน้ำมาจากลำตะคอง คงจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการ คือเราจะเปลี่ยนแนวท่อหรือเปลี่ยนขนาดท่อตรงที่แตกบ่อยๆ จะวางท่อใหม่ ตัดไปยังแหล่งส่งน้ำชลประทาน ระยะทางประมาณ ๑.๖๙ กิโลเมตร เพื่อเลี่ยงพื้นที่บริเวณที่ท่อแตกบ่อยๆ จากประตुरะบายน้ำ จะวางท่อใหม่ไปที่คลองชลประทานตามเส้นทางถึงบ้านมะขามเฒ่า เพราะฉะนั้นเส้นที่จะวางใหม่จะไม่มีปัญหาการทำท่อแตก แล้วท่อจะขยายจากเดิม ๘๐๐ มิลลิเมตร เป็น ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร จะรับน้ำได้เต็มๆ ๑๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน เรื่องลำเลียงน้ำหรือเรื่องการดูแลรักษาระบบส่งน้ำก็คงจะหมดไป ส่วนนี้เป็นแนวทางที่เราวางระบบไว้จากสถิติ ๓๐ ปีที่ผ่านมา มีน้ำฝนไหลลงอ่างเก็บน้ำลำตะคองโดยประมาณ ๒๗๐ ล้านลูกบาศก์เมตร แต่ว่าเราปล่อยลงมาประมาณ ๒๑๓ ล้านลูกบาศก์เมตร มันจะมีน้ำเหลือ

ในอ่างประมาณ ๖๔ ล้านลูกบาศก์เมตรโดยเฉลี่ย จะเห็นว่าน้ำใช้จากลำตะคองประมาณ ๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี น้ำทำนองโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ ๖๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เพราะฉะนั้นน้ำทำนองที่มาจากธรรมชาติยังพอที่นำมาไว้ใช้ช่วงสงกรานต์ ซึ่งไม่ได้ใช้น้ำจากลำตะคองเพิ่มขึ้นใช้น้ำน้อยกว่าเดิมด้วย โดยใช้น้ำทำนองเกือบทั้งหมด มีบางช่วงที่สูบจากลำตะคองในช่วงที่มีภาวะฝนแล้ง ซึ่งโครงการนี้ทางชลประทานที่ ๘ ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว แต่ให้เราศึกษาความเป็นไปได้ เราก็ทำประชาคมแล้ว ก็ไม่มีอะไรงบประมาณโครงการนี้ประมาณ ๖๐๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ใช้เวลา ๑ ปี เพราะไม่มีปัญหาในการดำเนินการ ในอนาคตข้างหน้าสามารถรับคนได้ ๕๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ คน ก็คงจะประหยัดเรื่องพลังงานไฟฟ้า ที่สูบน้ำจากลำตะคองทุกวันๆ เราจะสูบน้ำเป็นบางครั้ง เพราะเราจะรับน้ำที่ทะเลือใหม่ เพราะฉะนั้นเราจะประหยัดค่าไฟฟ้าโครงการนี้ประมาณ ๑๙ ปีก็คุ้มทุน จะเกิดความมั่นคงในกลุ่มจังหวัดที่จะบริการประชาชนของเราได้ ขอขอบคุณครับ

ประธาน

โครงการเสนอต่อที่ประชุมให้ความเห็นชอบ ซึ่งส่วนหนึ่งจะเป็นการแก้ไขปัญหาก็แล้ว น้ำจากลำตะคองคือน้ำที่ไหลลงไปเติมลำน้ำมูล ซึ่งน้ำดังกล่าวจะไหลไปที่จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และโครงการนี้จะใช้ระบบท่อ โดยการสูบน้ำจากลำตะคองโดยตรง จะช่วยลดการสูญเสียลงได้มาก เป็นการประหยัดน้ำในลำตะคองถือว่าการแก้ไขปัญหาก็แล้ว ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัด ขออนุญาตที่ประชุมว่าความเป็นมาอย่างนี้ครับ ลำดับต่อไปเชิญระเบียบวาระอื่นครับ

มติที่ประชุม

เห็นชอบโครงการจัดหาที่ดินเพื่อผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำลำตะคองมายังโรงกรองน้ำบ้านมะขามเต่า เสนอโดยเทศบาลนครนครราชสีมา และรายงาน กรอ.ส่วนกลาง เพื่อพิจารณาสนับสนุนส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕

เรื่อง อื่นๆ

นางพรทิพย์ ยุทธวาริชัย สำหรับระเบียบวาระอื่นๆ มีวิทยากรมาบรรยายพิเศษ เป็นในลักษณะของการเสวนา ๓ ท่าน ในเรื่อง "ประสบการณ์ด้านการส่งออกต่างประเทศ" ซึ่งวันนี้ได้รับเกียรติจาก ประธานสภาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ นายสมศักดิ์ ศรีบัวรอด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา นายกิติ ดวงสว่าง และรองประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา นางสาวอุบลรัตน์ บุญประสาธ

มติที่ประชุม

รับทราบ

ปิดประชุม เวลา ๑๙.๔๕ น.

ลงชื่อ

ผู้จตุรายนการประชุม

(นายสันติชัย กฤษณสุวรรณ)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ลงชื่อ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นางพรทิพย์ ยุทธวาริชัย)

หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด